

Saksbehandler, innvalgstelefon
Tom Hansen, 77 64 16 37

Vår dato
13.09.2006
Deres dato

Vår referanse
06/13400 - 4 - 330
Deres referanse

Ressursavdelingen
Postboks 2009 - Nordnes
Strandgaten 229
5817 BERGEN

FISKERIDIREKTORATET	
ALL. Nr.	330
14. SEP. 2006	
SAKSBEH.	JOK. Nr.
2006/13623	2

INNSPILL TIL REGULERINGSMØTET

Viser til deres brev av 08.09.2006.

Region Troms er glad for deres initiativ til at vi kan komme med innspill i anledning møtet i reguleringsrådet.
Vi har over tid kommet med innspill vedrørende reguleringer. Vi vil i denne forbindelse vise til vedlagte skriv datert 22.08.2006, skriv datert 25.08.2006, og notat fra Jan Hansen datert 12.09.2006.

Fiskeridirektoratet region Troms er dessuten av den oppfatning at regionene burde innkalles til et drøftelsesmøte vedrørende det kommende reguleringsmøte.

Med hilsen

Arne Luther
regiondirektør

Tom Hansen
førstekonsulent

Kopi til:

Peter Gullestad
Lisbeth Plassa
Regionseksjonen

Postboks 2009 - Nordnes 5817 BERGEN

Fiskeridirektoratet
Ressursavdelingen
Postboks 2009 Nordnes
5817 BERGEN

KYSTTORSK OG MÅTEN DENNE BESKATTES PÅ AV SNURREVADFLÅTEN HER I TROMS

Det er generell enighet om at den norske kysttorskens bestandsmessig er desimert. Dette har ført til at en har innført ordninger med reguleringer av visse typer kystfiskeri så som snurrevaddrift i de kystnære farvann. Vi vil imidlertid med dette rette oppmerksomheten mot nettopp denne driftsformen nok en gang til tross for innførte reguleringer.

I området Skjervøy- Senja er det etter fiskernes rapporter fremdeles en kysttorskstamme som kan betegnes som livskraftig. En stor del av havområdet utenfor Troms er grundthavsområde med bakker og småbanker der kysttorsk oppholder seg året gjennom. Det kan nå synes som om snurrevadfartøyer er i ferd med å spesialisere seg på å fiske i disse områdene der en har utviklet fangstteknikker som gjør en i stand til å "slikke" på disse feltene og ta store kvanta utelukkende kysttorsk. De rapporter som er kommet oss for øre både fra fiskebruk og fiskere er at det er observert snurrevadfartøyer langt innenfor skjærgården på svært grunt vann og langt inn mot land her i Troms og at den fisken som er landet utelukkende er kysttorsk ut fra farge og form på denne. Det som ytterligere bekrefter dette er at fisket foregår i sommerhalvåret og de kvanta som tas er store. Det forgår sagt med andre ord et fiske direkte etter kysttorsk. Dette fisket er etter dagens regime lovlig siden en ikke er innenfor kystlinjene i området eller på annen måte bryter noen bestemmelser som gjelder for tiden. Det som uroer oss er imidlertid at dette direktefisket er en tilsnikelse i forhold til det overordnede målet om å verne kysttorskbestanden. Det ville være dypt bekymringsverdig dersom dette fiskeriet får et omfang der snurrevadflåten utvikler et regulært sommerfiske med basis i kysttorsk.

Snurrevadflåten er den del av kystfartøygruppen som aller mest teknologisk er i utvikling. Fartøyer som i dag tilhører kystfartøygruppen under 28 m l.l. innehar fangstkapasiteter som dersom en sammenligner slik kapasitet med fartøyer på samme lengde for 20 år ikke lar seg jevnføre. Denne flåtegruppen burde etter vårt syn reguleres på en helt annen måte der størrelsesgruppen for snurrevadfartøyer over en viss lengde burde drive utenfor 4 n.m. av land. Dette ville i så fall ha samsvar med de regler som gjaldt for mindre trålfartøyer på 70-tallet som også var henvist til drift utenfor 4-mila til tross for at disse små trålfartøyene da fangstkapasitetsmessig ikke lar seg sammenligne med dagens moderne kystsnurrevadfartøyer.

Vår oppfatning i denne saken er at en bør vurdere nye og utvidede former for regulering av snurrevadfisket for å komme en kystnær utvikling av snurrevaddrift i forkjøpet. De grenselinjer som i dag gjelder i forhold til fjordlinjer synes ikke tilstrekkelig i forhold til

vern av kysttorsken siden rette linjer i kartet ikke dekker kysttorskens biologiske utbredelse i tid og rom kysten sett under ett. Fiskeridirektoratet, region Troms er av den oppfatning at fjordlinjereguleringen må vurderes på nytt og avløses av reguleringer som er mer i pakt med kysttorskens naturlige og egentlige utbredelse.

Fiskeridirektoratet, region Troms vil med bakgrunn i det overstående se det som naturlig at fiskefartøyer som driver med snurrevad over 21 m l.l. henvises til å drive sin aktivitet 4 n.m. av land. Vi ber i denne forbindelse om at Fiskeridirektoratet sentralt se til at problemstillingen tas opp til vurdering.

Med hilsen

Arne Luther
regiondirektør

Ernst Bolle
seksjonsleder

Ressursavdelingen
Postboks 2009 - Nordnes
Strandgaten 229
5817 BERGEN

Ikke offentlig
Offentlighetslovens §6.1 Sikkerhetsinstruksen

VEDR. KONTROLL AV FISKET ETTER NVG-SILD HØST/VINTER 2006

Fiskeridirektoratet region Troms viser til møte som ble avholdt her ved regionkontoret den 24.08.2006, vedr. kontroll av fisket etter NVG-sild høsten og vinteren 2006/07. Til stede på møtet var regionene Møre og Romsdal, Nordland og Trøndelag samt representant fra KV Nord og Fiskeridirektoratet sentralt ved seksjonssjef Einar Ellingsen.

Det ble i løpet av møtet klart at det er behov for å avklare enkelte kontrollmomenter nærmere med Fiskeridirektoratet sentralt, i forhold til bl.a. nåværende forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2006.

Problemområdene som berøres er bl.a. knyttet til seddelføring av bifangst, kystfartøygruppens låssetting av NVG-sild ute i havet, samt etablering av sperrelinje og dennes plassering.

Norsk vårgytende sild har de siste årene endret vandringsmønster ved at en større del av sildeinnsiget kommer på yttersida av Vestfjorden og Lofoten. Dette har medført en dårligere tilgang til sild inne i Vestfjorden for de mindre fartøyene, mens de større ringnotsnurperne og trålerne har kunnet fiske lenger ute i havet.

Under sildefisket i 2005 så en tilfeller der mindre fartøy, i relativt dårlig forfatning og som ikke kunne føre fangsten selv, satte sildefangster i sildesteng langt til havs. Dette for å deretter kunne overføre fangsten til førings- eller kjøpefartøy. Dette er en ny praksis i sildefisket, da låssetting tidligere har vært knyttet spesielt til samfiske og da lenger inn i Vestfjorden eller andre smulere farvann.

I gjeldende sildeforskrift (J-44-2006) er det ingen paragraf som omhandler eller regulerer låssetting av sild fra fartøy som ikke kan føre fangst selv. §13 omhandler samfiske i forbindelse med låssetting, og stiller blant annet som vilkår at landing av fangst som er låsatt bare kan skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøpefartøy. §14 omhandler landing til førings- eller kjøpefartøy, men kun for fartøy som selv fører fangsten. Her sies det ingenting om landing fra poser tilhørende fartøy som ikke kan føre fangst selv.

Fiskeridirektoratet region Troms er av den mening at låssetting av NVG-sild ute i havet fra fartøy som samfisker og fra fartøy som ikke kan føre fangst selv, med påfølgende overføring til kjøpe- eller føringsfartøy, vanskeliggjør kontroll av fisket i stor grad. Det vil være svært vanskelig å kontrollere om det i realiteten overføres fangst fra posen eller direkte fra nota, eller om det overføres fangst til kjøpe-/føringsfartøy fra annet fartøy.

Et annet viktig moment i denne sammenheng er at låssetting langt til havs med harde værforhold, medfører en stor risiko for neddreping av silda under selve fangstoperasjonen dersom små og dårlig utrustede fartøy skal starte med dette.

Region Troms vil derfor foreslå at det forut for årets sildesesong innføres en bestemmelse i sildeforskriften som regulerer fartøyenes adgang til låssetting i bestemte områder. Herunder kan for eksempel ligge et forbud mot låssetting utenfor grunnlinjene for fartøy i kystfartøygruppen som ikke kan føre fangst selv, og for fartøy som samfisker i forbindelse med låssetting. Denne bestemmelsen kan inngå som et nytt punkt 4 under §13 i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2006, og ha en ordlyd som "*...låsettingen skal foregå innenfor grunnlinja...*".

Når det gjelder bifangstbestemmelsen (§22) sier denne at det under fiske med trål, snurrevad eller not er forbudt å ha bifangst av torsk, hyse eller sei. Nå er det et kjent fenomen at det under fiske etter NVG-sild alltid forekommer tilfeller der det leveres fangster med til dels stor innblanding av sei, torsk eller hyse eller en blanding av disse. Problemet i forhold til dette har vært hvordan en skal håndheve den null-toleransen som er nedfelt i §22 vedr. bifangst.

Region Troms vil her gjerne ha klare retningslinjer for hvordan denne bestemmelsen skal håndheves, evt. en endring av bestemmelsen som differensierer mer mellom de ulike artene. I forhold til den nasjonale strategiske risikovurderingen er sei en art som er i relativt god stand, og som av den grunn ikke skal vektlegges spesielt kontrollmessig. I motsatt ende finner vi kysttorsken som er utrydningstruet og høyt prioritert kontrollmessig. Det vil av den grunn være aktuelt å kunne innføre en differensiert grense for hvor mye bifangst en skal kunne akseptere i de ulike fangstene før det foretas en reaksjon fra kontrollmyndighetene. Til nå er det grunn til å tro at denne bestemmelsen er blitt tolket og håndhevet noe forskjellig i de ulike regionene.

I forhold til føring av bifangst på sluttseddel er dette noe som har blitt gjennomført forskjellig og til dels mangelfullt hos de enkelte kjøperne, gjennom at bifangst ikke er blitt spesifisert og bare skrevet som "utkast", eller at bifangst ikke er sortert ut i stor nok grad. Forut for årets sildesesong er dette derfor noe som bør spesifiseres ovenfor kjøperne gjennom f.eks. norsk fiskeripresse.

Det har tidligere heller ikke vært foretatt noen avregning av bifangst ført på sluttseddel, mot kvote. Dette begrunnes bl.a. med at det ikke har vært tilstrekkelig dialog og kontakt mellom Sildealgslaget og hvitfisklagene (Norges Råfisklag /Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag). Her kan problemet løses ved at Råfisklaget f.eks. sender ut sluttseddelbøker til de aktuelle kjøperne av NVG-sild. Region Troms ser allikevel helst at dette blir forskriftsfestet av Fiskeridirektoratet sentralt, og ikke overlatt til salgslagene.

Gjennom den nasjonale strategiske risikovurderingen er region Troms tildelt et nasjonalt ansvar for kontrollen av fisket etter NVG-sild. Ved at silda i de siste årene har kommet inn i større grad på yttersida av Vestfjorden ser region Troms at det kan bli aktuelt å innføre restriksjoner i fisket i forhold til stenging av områder også her. Region Troms vil derfor at det i sildeforskriften åpnes for en mulighet til å etablere sperrelinjer bl.a. i Andfjorden dersom dette blir aktuelt.

Med hilsen

Arne Luther
regiondirektør

Jan Hansen
seksjonsleder

Kopi til:

Arne Magne Andersen
Jan Halvard Hansen
Jens Petter Hansen
Arne Luther
Randi Pedersen
Odd Steffensen

INTERNT NOTAT

DATO: 12.09.2006

FRA Jan Halvard Hansen

TIL:

Arne Luther

SAK: INNSPILL TIL REGULERINGSMØTET

Linefisket om vinteren

Linefisket og delvis snurrevadfisket blir, grunnet reguleringene, unødig hindret i årets første måneder. Fks. var fartøykvoten, ved årets begynnelse, for båter mellom 15 og 28 meter, 50 tonn hyse, rund vekt (35,7 tonn sløyd hodekappet) Dette kvantumet er så lavt at flere har valgt å slutte med line som redskap.

I juni ble denne reguleringen, på tradisjonelt vis, opphevet og det ble fritt fiske etter hyse for båter av denne størrelsen noe som skyldes det faktum at store deler av kvantumet ikke er fisket.

Linefisket om vinteren fra ytersiden av Lofoten til og med Finnmark, var basert på å kunne fiske hyse og andre arter sammen med torsk noe som ga et godt økonomisk utbytte. Denne driftsmåten hadde store ringvirkninger på land ettersom linefisken er av høy kvalitet og kan nyttes til alle relevante anvendelser.

Linedriften er kostnadskreven og uten kombinasjon av hyse og torsk er den lite lønnsom. De senere års reguleringer har presset den tradisjonelle lineflåten over på andre driftsformer om vinteren, vesentlig garndrift.

Linefiskerne og fiskekjøpere, som har basert forretningen sin på kvalitetsfisk, er frustrert over å ikke kunne få utføre et lønnsomt fiske og levere hyse i det tidsrommet den er av best kvalitet og betales best.

Overnevnte regulering mener vi har påvirket ressursuttaket på en negativ måte. Dette begrunnes ut fra følgende forhold:

- Flere fisker med garn om vinteren noe som fører til utkast av kvalitetsforringet fisk når garnene ikke blir/kan røktes daglig.
- Hysefisket foregår i sommerhalvåret med snurrevad og fløytline. I den perioden inneholder fangstene ofte hyse under minstemål og det forårsaker dumping.
- Kvaliteten er redusert grunnet åteinnhold og store fangster. Dette fører i sin tur til dårlig utbytte og rykter om stor overvekt ved levering (fare for svart omsetning)
- Ettersom det årlig åpnes for fritt fiske når vintersesongen er over, synes det merkelig at hysekvota for overnevnte gruppe ikke kan settes høyere.

- I tillegg til ressursløsingen denne reguleringen medfører så mener jeg at Fiskeridirektoratet bør ha et etisk standpunkt i forhold til kvalitet selv om dette ikke er vårt ansvarområde.

Sildereguleringen/kystgruppen

Kravet til maksimum 150 tonn sild i lasten på kystnotfartøy medfører stor fare for dumping. Vi har flere henvendelser fra fiskere og kjøpere om forholdet og vi har sterke indikasjoner ut fra sluttsedler og observasjoner om at disse fartøyene dumper last utover 150 tonn. Dette grunnet inndraging av kvantumet som overstiger denne grensen, samt at fartøyet blir kvoteavregnet det overskytende kvantum.

Moderne 90 fots båter har en lastekapasitet som langt overstiger 150 tonn. Ettersom dette fisket er lukket og fartøyene har individuelle kvoter så vil en oppheving av 150 tonns grensen fjerne et eventuelt motiv til dumping, samt at utøvelsen av fisket vil være mer rasjonelt.

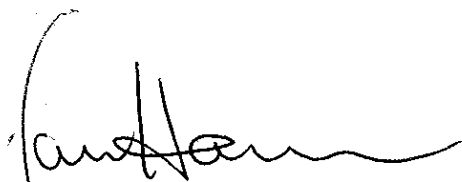
Sildereguleringen/trålgruppen/ringnot

I forbindelse med vern av kysttorsk så virker tillatelsen til fiske med småmasket trål inne i fjordene helt uforsvarlig. Det er et skremmende syn når store havgående trålere, opp mot 60 meter, tråler en trang fjord frem og tilbake med en småmasket trål av veldige dimensjoner. Høsten 2005 var det liten tetthet på silda i Tysfjord og Ofotfjorden. Det medførte en intensiv tråling som mange betegnet som "siling" av disse fjordene.

Selv om stedlige fiskere mener at skadene er så store i Tysfjord og Ofotfjorden at det vil ta generasjoner for å bygge opp en ny bestand av torsk og uer, så bør det tas et valg for hvilken forvaltning vi skal ha.

Det blir meningsløst å nekte en 50 fots snurrevadbåt med lovlig sekk å fiske f.eks. i Henningsværboxen samtidig som industritrålerne og ringnotbåter fisker inne i fjordene.

Ettersom silda er i ferd med å endre vandringsmønster kan kysttorsken og ueren i andre fjordsystemer være i fare for utryddelse. Det er derfor behov for en mye strengere regulering innenfor grunnlinja, enn det som tidligere har vært tilfellet for trålere og ringnotfartøyer.

Jan Hansen